BUITENGEWONE JAVA-BODE.

ZONDAG 25 November 1855.

Heden nacht kwam alhier ter reede aan het stoomschip Padang, medebrengende de Europesche mail-berigten, loopende tot den 9 October.

Wij haasten ons, onzen lezers het belangrijkste daarvan mede te deelen.

Verovering van Sebastopol.

Wij hebben heden eene gewigtige gebeurtenis te vermelden, namelijk den val van Sebastopol.

Den 8sten der vorige maand, des middags ten 11 ure, had de aanval op den Malakofftoren plaats. In den stormpas werd de gracht overgetrokken en de toren, na eene heldhaftige verdediging van de Russen, veroverd. Wij deelen later de uitvoerige rapporten van de bevelvoerende generaals mede. Minder gelukkig waren de Engelschen, die zich niet kunnen beroemen iets tot den val der vesting te hebben bijgedragen, daar het eenige aandeel, dat zij aan den strijd genomen hebben, heeft bestaan in een geheel mislukten aanval op den Redan, die deels aan de onbekwaamheid van generaal Simpson, deels aan de weinige vastberadenheid van de soldaten geweten wordt.

Zoodra de Russen beseften, dat de sterke stelling van Malakoff verloren was, ontruimden zij de voorstad Karabelnaïa en voorts het geheele zuidelijke gedeelte van Sebastopol, na eerst zooveel mogelijk de forten en magazijnen te hebben doen springen en de stad in brand te hebben gestoken. Al de linieschepen in de haven werden mede verbrand, zoodat van de geheele Russische vloot in de Zwarte zee, die voor het openen van den veldtogt bestond uit 19 linieschepen van 92, 94, 180 en 120 stukken, voorts uit 12 fregatten, 10 schoeners en brikken en 30 stoomschepen, te zamen bemand met 20,000 koppen, niets meer overig is. De Russen volbragten den aftogt naar het noordelijk gedeelte van de vesting met orde en een betrekkelijk gering verlies. Men had bij de geallieerden echter een zoo volkomen resultaat niet verwacht. Toen men dus in den morgen van den 9den ontwaarde, dat de vijand de stad ontruimd had, ging een kreet van vreugde op. De Franschen trokken met voorzigtigheid de stad binnen, die in de eerste drift geplunderd werd. Den volgenden dag werd daaraan echter een einde gemaakt. De generaal Herbillion werd door Pélissier tot vestingkommandant benoemd en men maakte onmiddelijk een aanvang met het geschut uit de loopgraven der geallieerden, deels naar Kamiesch, deels naar Balaklava op de schepen over te brengen. Men vond eene ontzaggelijke hoeveelheid casques, sabels, geweren, kapotten, stukken laken, enz., enz. Uit een voorloopig onderzoek is gebleken, dat men ongeveer 4000 stukken geschut buit gemaakt heeft, met een alleraanzienlijkst materieel. Zoo heeft men ook in de maritime établissementen van de Karabelnaïa uitmuntende stoomwerktuigen gevonden, die in Engeland vervaardigd en bestemd zijn, om de bassins van water te voorzien, enz. De forten zijn van eene buitengewone sterkte en er bestaat geen vesting in Europa, waar zulke groote en schoone constructiën bestaan; alles is solide op verwulfsels gebouwd en de muren zijn van eene aanzienlijke dikte. De bazar, die 500 en 600 winkels telde, is geheel vernield, alsmede het Tartaarsche kwartier; van de dokken en eenige andere etablissementen heeft men niets dan de ruïnen gevonden, om niet te spreken van den toren van Malakoff, den Redan en de fortificatien, die de Russen zelven hebben laten springen. Daarentegen hebben de wijk, die hoofdzakelijk door den adel bewoond wordt, de boulevard Catherine, de kaaijen en verscheidene openbare gebouwen weinig geleden. Zoo bevindt zich de schouwburg nog in een een vrij voldoenden staat en ook de kerken zijn nog zeer goed voor de dienst geschikt. Men heeft onder de puinhoopen een aantal bijkans verkoolde lijken gevonden, waarschijnlijk slagtoffers van het bombardement, die men niet heeft kunnen medenemen. Bij den buit, welke in Sebastopol gemaakt is, moet men nog voegen dien, welke in handen der geallieerden gevallen is, nadat zij van de Vallei van Baidar bezit genomen hadden. Langs de geheele kust bevinden zich Russische landhuizen, die rijk versierd en gemeubeleerd waren. In weerwil van de strengste bevelen zijn al deze huizen min of meer geplunderd geworden en er is schier geen tent, waarin men geen geroofde voorwerpen van dien aard ziet: canapés, stoelen en wat dies meer zij, alles rijk en élégant bewerkt. Daar het waarschijnlijk is dat de troepen den winter in Sebastopol zullen doorbrengen, regent het petitiën van kooplieden, die zich daar wenschen te vestigen, en reeds had zich iemand opgedaan, die een koffijhuis denkt op te rigten.

Eene Engelsch-Fransche commissie is belast met het opmaken van den staat van het materieel in de vesting. Zij heeft het resultaat van haar onderzoek nog niet bekend gemaakt. Het wordt echter door eenige Parijsche bladen op eene waarde van ruim 10 millioen francs geraamd. Het gedeelte wat de vijand vernielde, begroot men op niet minder dan 90 à 100 millioen.

Het verlies aan dooden en gewonden is aanzienlijk geweest. De Franschen telden aan gesneuvelden 5 generaals, 24 hoofdofficieren, 116 officieren en 1489 onderofficieren en manschappen; gewond en gekwetst werden 10 generaals, 20 hoofdofficieren, 224 officieren, 4259 onderofficieren en manschappen; en vermist zijn 2 hoofdofficieren, 8 officieren van minderen rang en 1400 onderofficieren en manschappen. De Engelschen verloren 2447 man, te zamen alzoo circa 10 000. Het verlies der Russen is nog niet officieel bekend gemaakt, doch moet niet veel minder dan 12.000 man bedragen.

Men zegt, dat er maatregelen genomen zullen worden om de hinderpalen van den ingang der haven van Sebastopol uit den weg te ruimen, om dan de noordelijke forten te bombarderen. Daartoe zouden te Kertsch gevondene duikertoestellen gebruikt worden.

Groot is de vreugde, die deze overwinning in Frankrijk en Engeland verwekte Te Parijs werd een plegtig Te Deum gezongen en in Engeland zijn openbare dankgebeden uitgeschreven. De hoofdstad van Zweden was, toen de tijding bekend werd, des avonds geillumineerd, zonder dat de regering daartoe eenig bevel had gegeven of de stad daartoe een penning betaalde. In Rusland beseft men de geheele zwaarte van het verlies, doch is zoo het schijnt nog niet ontmoedigd. De keizer begeeft zich naar de Krim; reeds den 7 dezer werd hij te Odessa verwacht. De keizerlijke familie, die hem tot Moskou vergezeld heeft, is reeds te St. Petersburg teruggekeerd. Er zijn nieuwe ligtingen uitgeschreven en reeds is een groot gedeelte van de landweer onder de wapens. Ook spreekt men van eene nieuwe leening, welke de Russische regering met het huis Hope gecontracteerd heeft. Het Russische rapport nopens het gebeurde op den 8 Sept. is nog niet bekend gemaakt. In het dagblad le Nord komt echter een brief voor, waarin de schrijver zegt inzage gehad te hebben van een rapport van generaal Osten-Sacken aan prins Gortchakoff, betreffende de gebeurtenissen, die de ontruiming van Sebastopol voorafgingen. Daarin moet een vreeselijk tafereel opgehangen zijn van het hevige vuur des vijands, waaraan het garnizoen van Sebastopol sedert 20 dagen was blootgesteld. Uit eene dagorder van prins Gortchakoff blijkt ook nog, dat hem het bombardement van 20 dagen vóór 5 Sept. dagelijks 500 à 1000 man kostte, hetgeen gemiddeld een verlies van ongeveer 15,000 man oplevert. Door het versterkte schieten van 5 tot 8 Sept. werden, volgens een vroeger berigt van den Russischen opperbevelhebber, dagelijks ongeveer 2500 man buiten gevecht gesteld, hetgeen voor 3 dagen 7500 man uitmaakt. Als men nu het verlies bij de bestorming op 8 Sept. gelijk stelt aan dat van de geallieerden, namelijk 10.000 man, dan bedraagt het geheele verlies binnen 24 dagen tusschen de 32 en 33,000 man. Daarbij gerekend het verlies aan de Tschernaya, dat nog niet officiëel bekend is geworden, waarschijnlijk 8000 man, dan krijgt men sedert half Aug. een totaal verlies van ten minste 40,000 man. Zooals men uit officiële bronnen weet, bedraagt het verlies der Russen tot aan de maand Maart 247.000 man, zoodat zij tot nu toe niet veel minder dan 300.000 moeten verloren hebben.

Natuurlijk worden van tijd tot tijd een aantal bijzonderheden bekend, betreffende de gevechten van 8 September, die allen op te nemen, zou onmogelijk zijn. Alleen schrijven wij uit een brief eenige zinsneden over aangaande den bloedigen strijd bij den Redan en de Courtine, die den toren van Malakoff met dien Redan verbindt. »Daar," zegt de bedoelde brief, »is de strijd het hevigst geweest en hebben wij drie vierde van onze verliezen aan generaals en soldaten geleden. Voor den kleinen Redan vielen onze soldaten met den grootsten moed aan, maar het vuur, hetwelk hen ontving, was verschrikkelijk. onophoudelijk woedde het schroot in hunne gelederen, zonder dat zij daardoor tot staan gebragt werden. Bij den voet van het werk gekomen, bevonden zij zich voor eene hooge glooijing, die zij slechts met lange ladders konden beklimmen. Hier maaide het vuur der Courtine de aanvallers weg. De generaal de Marolles was aan het hoofd zijner grenadiers, maar viel onder de eersten, eerst laat in den avond heeft men hem onder een hoop lijken gevonden. Al de soldaten hielden met de grootste geestdrift vol en eindelijk drong men in den kleinen Redan door. Daar begon een moorddadig musketvuur, de beschutte Russen ontvingen onze soldaten met geweerschoten en te gelijker tijd viel een regen van bommen en granaten onder hunne gelederen. Men moest wel terug trekken, de vijand werd weder aanvaller en men verliet den Redan.

Bij de Courtine was de generaal Bourbaki niet gelukkiger geweest. Hij was reeds gewond in de borst en braakte bloed; in den Redan waren de generaals Pontevès en Busin gewond. Onze soldaten waren woedend. Men besloot tot een tweeden aanval. De aanvoerders toonden den Redan en allen stormden als een stortvloed voorwit. Bij dezen nieuwen storm werd de generaal St. Pol door een kogel in het hart getroffen. Bijna tegelijk werd de generaal Pontevès op nieuw door een kogel in het achterhoofd getroffen. De generaals Busin en Couston vielen en den generaal Bosquet zelven, in de 6de parallel geplaatst, werd de schouder door een kogel verbrijzeld. Op het gezigt van al deze gekwetste of gedoode generaals en van al deze officieren, die het slagveld bedekten, werden de soldaten razend van woede en drongen den Redan binnen. Maar deze heldendaad was vruchteloos; het was onmogelijk in het werk te blijven. De generaal Pélissier had gepoogd de positie der in strijd zijnde troepen te verligten, door de batterij der Courtine aan te tasten. Twee rijdende batterijen, onder den kommandant Souly, naderden de Courtine, maar in minder dan een kwartier uurs werden de beide batterijen vernield; de kanonniers betoonden den grootsten moed en tegenwoordigheid van geest, maar zij konden onmogelijk hunne positie handhaven. De kommandant, die naauwelijks vier dagen te voren in de Krim was aangekomen, is geamputeerd; 40 paarden, een 15tal manschappen werden gedood of gewond en de affuiten vermorzeld. Eindelijk gaf de generaal Dulac het sein tot den aftogt en men liet het slagveld overdekt met lijken.

In een schrijven uit Warschau maakt men de opmerking, dat het den 8sten Sept. de dag der verovering van Sebastopol, juist 24 jaren (1831) geleden is, dat de Russische troepen eerstgemelde stad zegevierende binnentrokken. De Polen zien in deze toevallige overeenkomst van den dag, den vinger eener wrekende Nemesis.

Men dacht aanvankelijk, dat de verovering van Sebastopol Europa een stap nader tot den vrede gebragt zou hebben. Die hoop schijnt echter vooreerst nog niet verwezenlijkt te zullen worden. Men verzekert namelijk stellig, dat van de Russische zijde noch regtstreeks noch zijdelings een voorstel gedaan is. De geruchten betreffende verhoogde eischen, die nu door de geallieerde mogendheden gedaan zouden worden, over onderhandsche pogingen van Pruissen om weder vredesonderhandelingen in te leiden en wat dies meer zij, missen te zeer allen vasten grondslag, om er vooralsnog bij stil te staan. De toon van de meeste Engelsche dagbladen en van die Fransche, welke zoogenaamd halfofficieel zijn, is bepaald oorlogszuchtig. Ook ergeren eerstgenoemden zich over het geringe aandeel, dat de Engelsche troepen aan de verovering aan Sebastopol hebben verwijten den generaal Simpson zijne onbekwaamheid en verlangen zijne vervanging door een ander. Men dacht aanvankelijk, dat de regering er ook zoo over dacht en noemde reeds zijn vermoedelijken opvolger, toen men vernam, dat hij van luitenant-generaal tot generaal bevorderd was en dus geen plan tot zijne terugroeping schijnt te bestaan.

Over den staat van zaken Klein-Azië kan alleen met zekerheid gemeld worden, dat Kars en Erzerum nog in handen der Turken zijn; men beschouwt den toestand van deze vestingen echter nog altijd als gevaarlijk.

Laatste Berigten.

De laatste tijdingen uit Constantinopel en de Krim zijn met de Thabor ontvangen, die den 6den dezer te Marseille is binnengekomen.

De Sultan heeft Pélissier benoemd tot Musschir (maarschalk) van het Turksche rijk; bij heeft hem wijders een eere-sabel ten geschenke gegeven, met een brevet, dat hem een jaarlijksch inkomen van 200.000 francs verzekert. Verscheidene generaals zijn benoemd tot Pacha en eenige kolonels tot Bey.

Pélissier heeft, met het oog op een nieuw te openen veldtogt, eene verkenning gedaan langs de vlakte van Baidar. Daarna zijn de eerste en derde Fransche legercorpsen ongerukt en hebben zich langs die vlakte en verder meer landwaarts, geëchelonneerd. Engelsche, Sardinische en 12 bataillons Turksche troepen, staan gereed om die beweging te ondersteunen. De geallieerde troepen, die zich thans te Eupatoria bevinden, zijn bestemd om de Russen te dwingen van positie te veranderen, van welke veranderde positie men daarop partij denkt te trekken. Bosquet is hersteld en zal het commando over zijne divisie weder aanvaarden. De sterke regens belemmeren de toebereidselen tot den veldtogt niet. Veldgeschut wordt uit de Turksche tuighuizen, en duizende karren van Sinope aangevoerd.

Volgens eene andere dépêche, was de genie der geallieerden te Sebastopol bezig, lange loopgraven voor den aanleg van mijnen, zoo men dacht om de borstweringen te vernielen, aan te leggen. De kanonnen, welke de Russen hadden laten zinken, zijn teruggevonden, waardoor nu 6000 stuks in handen van de geallieerden zijn.

Ter beurze van Parijs was den 5 dezer het berigt aangeplakt van een schitterend kavallerie gevecht, dat den 29 September te Koughi, op 5 mijlen afstands van Eupatoria was geleverd. De Russische kavallerie onder generaal Korf, werd door die van generaal d'Allonville verslagen. Zes stukken geschut, 12 caissons en 250 paarden werden genomen, 160 man waren krijgsgevangen gemaakt, terwijl de Russen 50 dooden achter lieten. Eene dépêche van prins Gortchakoff uit de Krim, van 4 dezer, maakt hiervan geen gewag.

Uit Kars wordt van den 24 September gemeld, dat de generaal Williams alle manschappen, die hij niet volstrekt, noodig had, alsmede de ruiterij, tot besparing der levensmiddelen, uit de vesting heeft verwijderd. De Russen zetten van hunne zijde het beleg voort en hadden nieuw geschut aangevoerd.

De Turken hebben de insurgenten, in Tripoli geslagen.

— Van verschillende zijden wordt het thans bevestigd, dat waarschijnlijk het operatie plan van den maarschalk Pélissier de strekking heeft om, met behoud van Sebastopol als basis van zijne ondernemingen, door middel van strategische operatie of een veldslag, zijn tegenstander te noodzaken terug te trekken. Van de zijde der Russen wordt niets vermeld, wat aldaar voorvalt; maar men houdt het voor waarschijnlijk, dat zij voornemens zijn de Krim te verlaten, gelijk de Duitsche bladen herhaaldelijk gemeld hebben, ten einde op de landengte van Perekop eene sterke positie aan te nemen, alwaar zij voor de geallieerden den toegang tot het inwendige van Rusland kunnen afsluiten. Het is echter te denken, dat deze achterwaartsche beweging der Russen slechts uiterst langzaam zal kunnen volbragt worden, te beginnen met het ontzaggelijk materiëel, dat zich in de noordelijke forten bevindt.

Berlijn, 8 Oct. Eene dépêche van prins Gortchakoff luidt volgender wijze: Men merkt eene groote beweging op onder de vijandelijke schepen, die zich in verschillende rigtingen bewegen.

Het aantal kannonneerbooten des vijands is vermeerderd.

Daarentegen schijnt het kamp de geallieerden tusschen de Tschernaïa en Balaklava, eene vermindering onder-

gaan te hebben. Heden is de vijand naar de vallei van de Belbeck afgedaald, doch heeft zich later teruggetrokken.

Rotterdam, 8 October. Eene nieuwe dépêche van prins Gortchakoff uit de Krim, bevestigt, dat zoowel bij de vloot der geallieërden als onder hunne troepen te lande, eene buitengewone beweging heerscht, waardoor het vermoeden veld wint, dat men eerstdaags de tijding van eene ontmoeting met de Russen kan te gemoet zien.

Engeland.

Het berigt van de inneming van Sebastopol heeft in geheel Engeland groote vreugde veroorzaakt. In eenige schouwburgen te Londen werd het door de administratie aan het publiek medegedeeld, en het is schier noodeloos te zeggen, dat die aankondiging met een daverend applaudissement werd beantwoord. Het *God save the Queen* enz. werd daarop aangeheven en door de acteurs en het publiek gezongen. Het kanon werd gelost en de klokken van meest alle kerken werden geluid, om die heugelijke gebeurtenis te verkondigen. Daags daarna waren alle schepen op den Teems gevlagd en prijkte de koninklijke standaard op den Tower, op Somerset-House, het gebouw der admiraliteit enz. Een aantal huizen in het Westend waren des avonds geïllustreerd.

De koningin ontving te Balmoral in den avond de tijding van den val van Sebastopol. Zij heeft deze onmiddelijk in den omtrek doen bekend maken. Prins Albert begaf zich naar den top van Graig Gobhain, waar een ontzaggelijk groot vreugde-vuur werd ontstoken. De Hooglanders kwamen toen van alle kanten toestroomen, voorafgegaan door de doedelzakspelers, welke de nationale liederen uitvoerden. Er werd braaf whisky gedronken op het welzijn der koningin en der geallieerde legers.

De prins van Walis en prins Alfred hebben zich onder de menigte gevoegd. De koningin woonde het schouwspel op het balcon van het kasteel bij. Eerst te middernacht liep dit feest ten einde.

In alle de kerken van het rijk zijn voor deze overwinning dankgebeden uitgesproken.

— De Koningin van Engeland is den 5den Sept. van Osborne, in gezelschap van Prins Albert en hunne kinderen, met een specialen spoortrein naar Schotland vertrokken. H. M. is in den avond te Edinburg aangekomen en heeft den volgenden ochtend de reis voorgezet.

Hare reis werd door verschillende bijzonderheden gekenmerkt: zoo zijn de wielen van de berline, waarin H. M. bij hare aankomst te Peterborough gezeten was, zoo heet geworden, dat zij aldaar van rijtuig moest verwisselen, terwijl de wielen van alle overigen van den trein in denzelfden staat waren, zoodat men verscheidene malen moest ophouden, ten einde ze op nieuw te smeren, waarbij zelfs een arbeider het leven heeft verloren. De oorzaken van deze bijzonderheden, in weêrwil van de buitengewone voorzorgen, die men gewoon is te nemen, wanneer H. M. zich op reis bevindt, geven stof tot allerlei commentarien, en er zal een onderzoek hiernaar ingesteld worden, daar het bewezen is, dat de koninklijke berline op het punt geweest is van in brand te geraken. Bovendien heeft men bevonden, dat een der gebitten voor de paarden, dat men op weg heeft moeten doen vervangen omdat het niet werkte, geheel en al versleten was.

Duitschland.

Tusschen de Oostenrijksche en de Sardinische regering dreigt een ernstig geschil te zullen ontstaan. Eerstgenoemde heeft al de in Oostenrijk gelegene goederen, toebehoorende aan de opgeheven Sardinische kloosters in beslag genomen, zich beroepende op het voorbeeld der Sardinische regering zelve, die zich tijdens de opheffing van de monniken-orden onder Joseph II. evenzeens van de goederen dier orden, welke in Piemont lagen, meester gemaakt heeft, toenmaals op grond dat de goederen van eene corporatie, die ophoudt te bestaan, volgens de Sardinische wet aan den staat vervallen. Men beweert echter te Turin, dat beide gevallen niet gelijk staan, aangezien men in Sardinië religieuse orden heeft, die niet geheel zijn gesupprimeerd, daar toch de leden dier orde dezelfde kloosterlijke en gemeenschappelijke levenswijs voortzetten als vroeger en dat de staat, zich van de goederen der gemeenten meester makende, tevens een nieuw zedelijk ligchaam in het leven heeft geroepen, dat het regt van erven heeft, namelijk de kerkelijke kas. In een brief uit Turin, waaraan bovenstaande bijzonderheden ontleend zijn, wordt het gevoelen kenbaar gemaakt, dat Oostenrijk deze zaak niet tot het uiterste zal drijven, daar de Sardinische regering anders wel eens tot represailles zou kunnen overgaan, waartoe de rijke bezittingen van de bisschoppen van Pavia en Milaan op Piemonteesch grond gebied, eene schoone gelegenheid zouden geven.

Uit Berlijn meldt men, dat de verkiezingen in di hoofdstad waarschijnlijk ten voordeele van de liberale zullen uitvallen, hoe wel in eene geringe mate.

De Keurhessische regering heeft den generaal vo Haynau op het onverwacht bij het departement va oorlog ontslagen, en door den generaal von Lorsberg adjudant van den keurvorst, vervangen. Men kent d reden van dezen maatregel niet.

Denemarken en Zweden.

De nieuwe Deensche constitutie voor de geheele monarchie, is den 5den dezer bekend gemaakt. In plaat van den erfprins, is de generaal-majoor Baggesen voorloopig tot kommandant van Seeland enz. benoemd.

In Zweden heeft de duurte van levensmiddelen o onderscheidene plaatsen aanleiding gegeven tot wanordelijheden, die hier en daar een ernstig karakter aannam, zoodat de militaire magt tusschenbeiden moe komen. Op eene plaats zelfs, te Ionköping, werden b zulk eene gelegenheid 5 militairen min of meer zwaa gewond.

Advertentie.

Boekhandel LANGE & Co.

INNEMING
VAN
SEBASTOPOL

(PLAAT.)

Franco per post *f* 2,—.
Aanvragen franco.

(2291)

Gedrukt en uitgegeven te Batavia bij W. BRUINING.